

Tijekom svog boravka u egzilu u SAD (1952–1965) pater Josef Kentenich, utemeljitelj Schönstattskog pokreta, održao je brojne propovijedi u Milwaukeeu, u razdoblju između 1962. i 1965. godine. Propovijedi su bile upućne njemačkoj zajednici koja se okupljala u blizini Schönstattskog svetišta u Milwaukeeu. Mnogi slušatelji bili su doseljenici ili potomci njemačkih iseljenika koji su živjeli u SAD i poznavali Schönstattsku duhovnost, ili su ju htjeli upoznati.

Pobožni slušatelji!

„Danas slavimo Novu godinu. Stara je navika da ovaj dan iskoristimo za kratki osvrt na proteklu godinu, ali i da pogledamo naprijed, upitamo se: Što li će nam donijeti nova godina?

Godinu za godinom to pitanje postaje hitnije, hoće li konačno doći mir: mir u suživotu naroda i nacija, mir vezan uz unutarnju sreću, unutarnji mir, unutarnje zadovoljstvo.

Pa što bi nam nova godina mogla donijeti, što nam je donijela stara? Ako usporedimo to dvoje, tada osjećamo da smo uistinu putnici na ovom ...svijetu - putnici! Kolike li smo već selidbe proživjeli, koliko li unutarnjih nemira, unutarnjih doživljaja! Jedno uvijek ostaje isto, a to je neutaživa glad i žeđ za istinskom, pravom srećom, za mirom duše i mirom u svijetu.

U principu znamo gdje naše srce, naša duša može pronaći mir. Upravo tijekom ovih dana možda u našoj duši odjekuje riječ koju smo ranije u domovini tako često slušali:

Gdje duša pronalazi domovinu, mir? Tko ju pokriva i štiti svojim krilima?

Ta, mi svake godine jedni drugima želimo sretnu novu godinu, dakle onu sreću, koju nam stara godina nije donijela. A ako sad opet jedni drugima poželimo sretnu novu godinu, što pod tim mislimo?

Mislim da ovako mogu formulirati odgovor:

Trajni povratak u domovinu, u iznova pronađenom raju na zemlji. Povratak u domovinu – trajnu domovinu – u iznova pronađenom raju – na ovoj zemlji. Praktično to znači: Trebamo i želimo nastojati postati ljudi raja, koliko je to moguće ovdje na zemlji, i oko nas – bilo u obitelji u kojoj živimo i težimo, ili bio gdje da radimo, stojimo i djelujemo – nastojimo stvoriti rajskog Ezava. Ustvari su to nepoznati izrazi, s njima ne možemo puno toga učiniti. Slutimo kamo to vodi, ali nemamo jasnu sliku o tome. ...

Na što se odnosi iznova pronađeni raj na zemlji?

Prisjećamo se mnogih istina, koje smo usvojili davno u školskim klupama, sjećamo se i brojnih propovijedi koje smo tijekom godina prigodom proslave Nove godine primili i preradili u sebi. Jedno je sigurno:

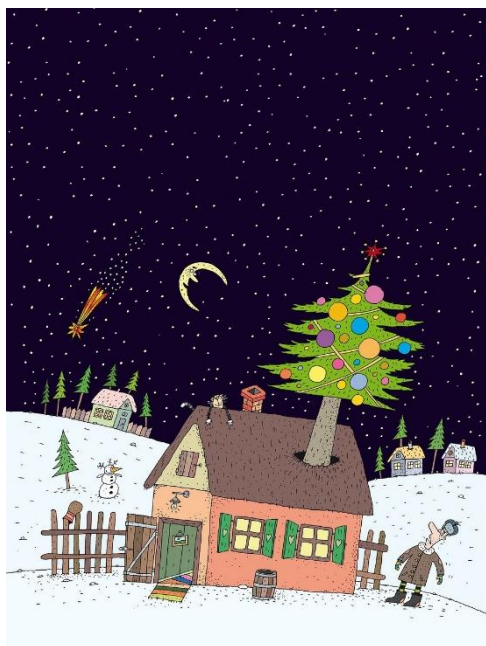
Onaj rajski mir, za kojeg pretpostavljamo i trebamo pretpostavljati da je vladao u doba Adama i Eve prije istočnog grijeha, taj mir nećemo nikada više iznova pronaći i vratiti, dokle god prebivamo tu na zemlji.

Postoji samo – to znamo, jer smo tako često ukazivali na to – jedan jedini preostali dio tog razdoblja raja, a to je osoba i djelovanje drage Majke Božje.

Tu imamo raj kakvog naslućujemo prije istočnog grijeha; raj koji nas danas susreće, i koji nas uvijek iznova može susresti, premda je vrijeme, kamo god se okrenuli, izrazito nemirno.“

*Koja rečenica, koja misao nas dotiče?
Kako to želimo prenijeti u našu svakodnevicu?*

Meditativna primjena za nas kao bračni par s djecom ili bez djece

Iza nas je jedna godina, jedan put. Proslavili smo Božić, svetkovinu svjetla, svetkovinu dolaska našeg Gospodina u današnje vrijeme.

Jaslice, simbol Isusovog dolaska usred toga. U našoj svakodnevici, u staji našeg života, Skromnost i siromaštvo. Govoreći znak Božje prisutnosti u našem životu.

Postoji običaj živih jaslaca. Svake godine svi članovi obitelji mogu iznova razmisliti o tome, koja je *njihova* figura u jaslacama s kojom se ove godine mogu u najvećoj mjeri identificirati. Prema tome se onda i oblikuje krajolik jaslaca.

Tako svaki član obitelji svake godine iznova može potražiti svoje mjesto. U blizini malog Božića, sjedeći, stojeći, klečeći. Nekad posve blizu, potom opet na distanci, praznih ruku i dragim darom...

Djeci, ali i nama roditeljima tim ritualom približava se

Božić, jer svatko dobro osjeća: moram zauzeti položaj, nitko pritom ne može ostati samo gledatelj.

Stoga se možemo pitati i uzajamno razgovarati:

Gdje je moje mjesto u jaslacama? Koja je moja figura?

Gdje ću se **ja** postaviti u ovoj protekloj godini?

Možda sam netko s prekrštenim rukama, uz odmak i kritički pogled prema djetetu: Ti za mene?

Pa, kako bi mi ti mogao nešto reći u mojoj sadašnjoj situaciji koja me opterećuje?

Ili sam netko posve blizu uz jaslce: zahvalan i zadovoljan, ne zato jer je sve dobro, nego zato što znam i osjećam: Ti dolaziš za mene, i tebi mogu dati sve. Netko drugi je možda već opet na putu, leđima okrenut prema jaslama, jer, konačno, to je stvarnost svakodnevica ...

Svaka/svaki od nas je pozvan zauzeti „položaj“. I ove godine.

Gdje je moje mjesto? I: Gdje sam danas?

Svi članovi obitelji mogu odabrati jednu figuru i postaviti ju na odgovarajuće mjesto u krajoliku jaslica.

Zauzeli smo stav, odredili položaj. S tog položaja sad zajedno krećemo na put. Sakupljati plodove godine, njegove boje, riječi i slike.

To se može odvijati u razgovoru ili sasvim kreativno.

Promatrali smo plodove, boje, riječi i slike protekle godine. Što nam je od toga postalo tako dragocjeno, da želimo to ponijeti u novu godinu: kao dobro sjećanje, važno iskustvo. Nešto, što će nas ojačati u idućoj etapi puta u novu godinu.

Razgovaramo uzajamno kao bračni par, i razgovaramo s djecom.

Idemo dalje uz Božji blagoslov

Idi s milošću
Idi s Božjim blagoslovom
Idi u njegovom miru
Što god radio
Idi s milošću
Slušaj Božje riječi
Blizu njega ostani
Budan bio il mirovao

Stare sate, stare dane
Oklijevajuć za sobom ostavljaš
Poznaješ ih dobro ko staru odjeću
Jer u njima si proživio i patnju i sreću

Dobre želje, riječi dobre
Tebe žele pratiti
No, sve želje najbolje
U jednu će se uliti.

Nove sate, nove dane
Oklijevajuć dočekuješ ti
Hoće li ti novo vrijeme pristajati
Il preširoko, pretijesno će ti biti?

Idi s milošću
Idi s Božjim blagoslovom
Idi u njegovom miru
Što god radio
Idi s milošću
Slušaj Božje riječi
Blizu njega ostani
Budan bio il mirovao

